

Ellerinize Küçük Saksılar Vereyim

– buglem-sozer · 07 Mayıs 2010

adımı unuttum
adımlarım aynalaştıkça beddua bir dilde
camlı odalardan kendim gibi kaç ben'leri seyrettim
anılar bir köşede oturup uçurum gözlerime sustu
gölgelerin kıyısında hem acıya hem de umuda harmanlanırken...

ey benim yapraksız tohumlarım
güneşe benzeyin diye korkularıma gülümseyeceğim
sarılın gövdeme...
komada umutları diriltip
yarın taze sabahla yeşile uyanacağız
sabredin dinsin büyük sessizliğin uğultusu

şimdilerde aynalarda yeryüzüm perişan
vuruldukça tenime eski bir acıya hatırlanıyorum
abartmıyorum kışı hiç bitmiyor geçmiş zamanların
ve üstelik kundaklıyor gecemi gündüzümü
soğuşuna...
çağırırken genç tarihler
buralarda gebesiz kalıyorum aklıma

-yüreğimde aşkı hep hüznle besliyorum-

öyle uzun uzun bakma ölüm bana
yüzün benzime işleniyor/sararıyorum
dur akıtma çirkin kaderini
daha kalbim göğü kucaklıyor
rahat bırak beni
nefesim kurşunlarını boşaltsın dışarı

ah yalnızlığım
içim öldürdükçe yangınları
sizi daha çok seviyorum
uzanın yorgun düşlerime
ellerinize küçük saksılar vereyim

düşünmeden bakın gözlerime
yeşil...yeşil...
yan yana yürüyelim
yakışmıyorum diye
camlı odalardan adımı
karanlığa attım

hadi uyanın beyaz mısralarıma
birazdan öldürecek beni yağmurlar geçmiş zamana
mavisini dağıtacağım ruhumun
aydınlığa...